

50

Η ΕΔΗΚ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Το πρόγραμμα για τη Δωδεκάνησο

Ομιλία του Γιάννη Ζιγδη - Προέδρου της
Ε Δ Η Κ
Στην Πλατεία Κύπρου, Ρόδου

Ρόδος 26 - 4 - 1984

Οι πρώτες εκλογές για το Ευρωπαϊκοβούλιο, της 18ης Οκτωβρίου 1981, πέρασαν χωρίς να τις πάρουμε είδηση. Τις κάλυψαν οι εθνικές εκλογές. Ή αυτές που άρχονται να ψηφίζουμε, όπως και οι άλλοι 9 λαοί της Ευρώπης, μόνο για το Ευρωπαϊκοβούλιο. Πρέπει σκεφτόμε να ξέρουμε τι θα ψηφίσουμε. Και δεν πρέπει να πάθω και οι κομματικές ιδιοτροπίες να μας τυφλώσουν και να μην ξέρουμε τι κάνουμε, όταν πάμε στην κάλπη.

Αγαπητοί μου Ρωβίτες και Ρωβίτισσες και όλοι εκεί οι Δωδεκανήσιοι που μένετε στην πόλη αυτή, αλλά και οι άλλοι Έλληνες από την Αιολική Ελλάδα,

Η ΕΝΩΠΟΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ευρωπαϊκή ιδέα δεν είναι καινούργια. Πολλοί μεγάλοι Ευρωπαίοι διανοητές από τον 19ο αιώνα διαπίστωσαν ότι, διηρημένα τα κράτη της Ευρώπης θα οδηγούντο σε συνεχείς "εμφύλιους" πόλεμους και ήταν καταστρεφί. Κι άρχισαν να μιλούν για την ένωση των Ευρωπαϊκών λαών. Ήθεε ο Α Παγκόσμιος πόλεμος, κι έδειξε πόσο επικίνδυνος ήταν οι εμφύλιες και διεθνείς συγκρούσεις. Ήθεε κι ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, μέσα σε μια γενιά. Και κόνιζε η Ευρώπη να διαλυθεί.

Θυμίστηκαν τότε όλοι ένα μεγάλο προηγούμενο: Ότι κάποτε ο πολιτισμός, δημιουργήθηκε στις ελληνικές πόλεις: στην Αθήνα, τη Σπάρτη, την Κόρινθο, την Κέρκυρα, την Μίλατο, τη Ρόδο κ.τ.λ. ΕΠΙ δύο αιώνες, όλες αυτές οι πόλεις ακτινοβολούσαν από πνευματικότητα. Ήσαν πανίσχυρες από απόψεις στρατηγικές και οικονομικές. Αλλά όταν πέρασε ο καιρός κι άρχισε ο κίνδυνος της Ρώμης, οι πόλεις αυτές δεν είχαν το μυαλό να συνενωθούν. Κι έμειναν χωρισμένες και αλληλοκαταδιώτασαν κάθε χρόνο. Το αποτέλεσμα; Στα μέσα του 2ου π.Χ. αιώνα, στα 146 π.Χ., η Ρώμη κατάφερε την Ελλάδα. Και οι πόλεις που υπήρχαν οι αυτοθύτες του κόσμου, έγιναν δούλες, οι Έλληνες έγιναν γρατείλοι και από σκευτάι και δάσκαλοι της δικουμένης, έγιναν υπατέτες των Ρωμαίων. Και άρχισε η περίοδος της καταπίεσης των αιώνων της ρωμαϊκής κατοχής.

Το ίδιο κινδυνεύει, μετά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, να πάθει και η Ευρώπη, εάν επιμείνει στη διαίρεσή της σε "ανεξάρτητα" κράτη.

Έχουν δημιουργηθεί δύο υπερδυνάμεις, οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση. Εάν δεν ενωθεί η Ευρώπη, σε λίγα χρόνια θα είναι απαρτία Αμερικάνικη, ή Σοβιετική. Εάν δεν ενωθεί η Ευρώπη, για να σταθεί ανέναντι στους δύο γίγαντες και να τους πει: "καθίστε φρόνιμα", η άπειρός μας αλλά όμως και η ανήρηπτη, ολόκληρη η οικουμένη, κινδυνεύει να χαθεί από τον πυρηνικό όλεθος. Αλλά επίσης εάν δεν ενωθεί η Ευρώπη, με την πρότερη πρόοδο της τεχνολογίας δεν είναι δυνατό να επιζήσει με το συνεχιστικό των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας, και κινδυνεύει και της Σοβιετικής Ένωσης. Αυτοί είναι οι τρεις επικρατικοί λόγοι, που επιβάλλουν την ενοποίηση της Ευρώπης. Και για τούτο σήμερα έγινε συνείδηση ότι πολύ σύντομα πρέπει να πάμε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης.

Δεν είναι όμως εύκολο να γίνει μια ενοποίηση τόσο γρήγορα. Για τούτο θα πάμε βήμα προς βήμα. Και η πρώτη μορφή ενοποίησης που πραγματοποιήθηκε μεταπολεμικά είναι η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η ΕΟΚ, αυτή που λέμε συνήθως, Κοινή Αγορά.

ΟΙ ΚΕΝΤΡΟΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΔΕΑ

Ο Ελληνικός πολιτικός κόσμος, παρακολούθησε με πρόσηη μετά τον Β Παγκόσμιο πόλεμο τις προσπάθειες για την ενοποίηση της Ευρώπης. Και είμαι περήφανος να σας πω, ότι οι μεγάλοι εκπρόσωποι-ηγέτες του Κέντρου, από την πρώτη στιγμή στάθηκαν υπό της ενόσεως της Ευρώπης. Ο Ιωσήφης, ο Ιωσήφης Βενιζέλος, ο Γεώργιος Παπανδρόου, ο στρατηγός Πλαστήρας, όλοι βοήθησαν και πήγαμε στο "Συμβούλιο της Ευρώπης", όταν δημιουργήθηκε, το 1948. Ενίσχυσαν επίσης όλες τις άλλες κινήσεις για την Ενοποίηση.

Αυτός που σας μιλά, είχε την τιμή να είναι ένας από τους πρώτους ιερπόστολους της Ευρωπαϊκής ιδέας στην Ελλάδα. Μίλησα κι' αυτήν, όταν για πρώτη φορά πρόκειταν να με στείλατε αντιπροσωπώ σας στην Βουλή των Ελλήνων. Το 1953, είχα την τιμή και το πρόθυμο να ηγηθώ της Ελληνικής αντιπροσωπείας, στις Βρυξέλλες όταν κόνιζε την πρώτη Συνδιάσκεψη υπό την προεδρία του Ίσακ για την ένταξη της

Ελλάδας στην υπό ίδρυση ΕΟΚ, όχι σαν "παρονομαστές Ασιατικών" ή "φτωχός συγγενής", αλλά σαν βιομηχανικός σταίρος. Στο 1958, όταν ιδρύθηκε η ΕΟΚ, ο καγκελάριος της Δυτικής Γερμανίας Έσχαρτ, κάλεσε την Ελλάδα να γίνει ιδρυτικό μέλος. Εμείς, οι Κεντρώοι, είπαμε ναι. Ο τότε πρόεδρος της Κυβερνήσεως της ΓΡΕ, είπε όχι. Και χάσαμε την μεγαλύτερη ευκαιρία της γενιάς μας. Στο 1961, μετανόησε ο κ.Καραμανλής, και σαν Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, έκανε τη Συμφωνία Συνδέσεως με την ΕΟΚ. Είπα στο '61, μελάντας εκ μέρους ολόκληρης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: "Είναι λάθος η Σύνδεση. Πρέπει να πάμε στην Ένταξη. Γιατί τότε μπορούμε να έχουμε πάρα πολύ συντακτικό όφους". Δεν ακουστήκαμε εμείς, οι Κεντρώοι. Ακούστηκε η φωνή της Συντήρησης. Αλλά όταν μετά 3 χρόνια, άρρινα υπουργός Βιομηχανίας, δεν πήγα στην Παναγιά την Καθαρά να παρακαλώ να στολιστεί η ελληνική οικονομία. Θεώρησα καθήκον μου να τον προσπελάσω και ιδίως τη βιοτεχνία και τον επαγγελματικό κόσμο, τους μικρομεσαίους που είναι η ραχοκοκαλιά της Εθνικής οικονομίας. Οργάνωσα στη Θεσσαλονίκη, το 1966, την πρώτη Συνεδρίαση της ΕΟΚ για τη βιοτεχνία και τους μικρομεσαίους και την πρώτη έκθεση ΕΟΚ-Ελλάδος για τη βιοτεχνία, πήλι, και τους μικρομεσαίους.

Η ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

Και ήρθε κατόπιν η νύχτα της Δικτατορίας. Τα κόμια παρέλυσαν.

Στο 1979, όμως ο τότε Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, και αρχηγός της Ν.Δ., ανέστησε ότι έπρεπε να πάμε να ενταχθούμε στην ΕΟΚ, έλαμα "χαρμό μεγάλης". Αλλά, όταν στα 1979, υπογράφηκε η Συμφωνία Εντάξεως και μετ την όραση μέσα σε 4 εβδομάδες στη Βουλή να της κυρώσουμε, μέλησα με πολύ κριτηριαματικότητα. Εξέφρασα την απογοήτευσή μου για τη βιασμένη της κυρώσεως της συμφωνίας και για το αποροπταισμό της Εθνικής οικονομίας. Εξέφρασα φόβους, ότι η ένταξη, αντί να αποφέρει τα αναμενόμενα αγαθά, θα δημιουργήσει αδικαιολόγητες ταξικωμίες στη χώρα. Είπα: "Γιατί βιάζεστε να κυρώσετε μια Συμφωνία που δεν την είδατε;" Και πολλοί θα θυμόνται από την τηλεόραση, που σήμασα τους τόμους των 900 μελίων και αήθησα τους βουλευτές της Ν.Δ.: "Πόσο από σας έχετε ξεουλίσει τη Συμφωνία, που τότε να κυρώσετε;" Ρώτησα τον τότε πρωθυπουργό της χώρας: "Πως πάτε στην Ένταξη μόνι τη τη δραμή, που έχετε πριν την υπομύησάτε; Πως πάτε στη Συμφωνία προτού προτεμύησάτε τη Δημόσια Διοίκηση; Πως πάτε στη Συμφωνία χωρίς να πάρτε μέτρα για αλλαγή των δομών της γενικής και της βιοτεχνίας;" Και μου απάντησε περίπου με ταύτα: "Θα είλω μόν Έλληνα στη θέλιση και θα μύθει να κυλωμύθει." Βέβαια, αυτές, δεν άφαισαν τότε τη Συμφωνία. Είπαμε "παρόν". Για να μπορούμε κατόπιν να μέλιμα με κόμια και δημοκρατικά.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΡΙΕΤΙΑ

Σήμερα πέρασαν τρία χρόνια απότο μύησάμα στην ΕΟΚ και είναι καιρός να δώμα με τη έλιμα. Θυμάστε ότι εκείνη την απύρη, η μόν Ν.Δ. έλεγε ότι η ΕΟΚ είναι "παρβεισός", ενώ το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ έλεσαν ότι είναι "κόλαση". Κι αυτός που μας μέλι τους είπα, "η ΕΟΚ δεν είναι ούτε παρβεισός ούτε κόλαση. Είναι ο στίβος μέμα στον οποίο μπορούμα να εξασφαλίσουμε την επιβίωση της Ελλάδος, μαζί με τις άλλες ευρωπαϊκές χώμα". Κι είπα δίελο και μπορώ να αντικρύμα τον σπουδαιότεμο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη με όηλι το μέτωπο. Διαβάσατε το λόγο μου στη Βουλή και πύατε μου εάν άραβα.

Θύναζαν ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ "έμα από την ΕΟΚ", "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ να έβλο συνδέματα" και κήτι τέτοια "υραία" πράγματα. Σήμερα, όμως, το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να το πει αυτό. "Έμεινε μόνι το ΚΚΕ, που λέει "έμα από τον ΕΟΚ". Η ΕΟΚ, ανήκει στη Δυτική Ευρώπη. Εάν η ΕΟΚ ανήκει στην Ανατολή, τότε το ΚΚΕ θα θύναζε: "Μόμα στην ΕΟΚ και παρβεισός".

Μας έλεσαν το ΚΚΕ και το ΠΑΣΟΚ εκείνη την απύρη: "Εάν μύαμα στην ΕΟΚ θα χάμαμα την ανεξαρτασία μας". Πήκαμα στην ΕΟΚ, και μέσα σε 3 χρόνια τι είδαμα; Για πρώτη φορά, Ελληνική Κυβέρηση κήβεται ίση προς ίσους με τις κυβερνήμαμα των άλλων 9 χωμά και απομαίωση για την κοινή τίμα. Είναι χάμαμα της ανεξαρτασίας αυτό; Και η Κυβέρηση της Ελλάδος στο δεύτερο εδάμμο του '83 έγινε Πρόεδρος των Κυβερνήμαμα των 9 άλλων κραμά. Είναι χάμαμα της ανεξαρτασίας;

Μας έλεγε το ΚΚΕ "αν πάτε στην ΕΟΚ, θα σας φάει το μονοπώλιο". Όταν είμασταν μόνοι δεν κορόιδωναν το λόγο, και φαίνεται να τον φοβηθήκαμε ότι θα μας φάει τώρα που είμαστε μαζί με άλλους 9; Αυτή είναι η λογική του ΚΚΕ, στο θέμα της ΕΟΚ.

Μας είπαν ότι στην ΕΟΚ θα μας εκμεταλλευθούν οι μεγάλοι. Και ακούστε ένα μικρό απολογισμό των 3 ετών της εντάξης μας στην Ευρώπη: Καθαρά εισπράξεις, τον πρώτο χρόνο 10,1 δισ., το δεύτερο 40,6 δισ. δρχ., τον τρίτο χρόνο 73,2 δισ. δρχ. Μέσα σε τρία χρόνια η Ελλάδα εισπράττει από την ΕΟΚ, δωρεάν 123,9 δισ. δρχ. Είναι αυτό εκμετάλλευση; Εάν πάρουμε το λογικό μας βήμα, μας μπορεί να επιμένουμε στο "όχι" και την ΕΟΚ";

Για τις επενδύσεις του Ελληνικού κράτους, που ανήλθαν σ'αυτά τα 3 χρόνια σε 399 δισεκ., η ΕΟΚ μας έδωσε 118 δισ. δρχ. δηλαδή το 1/3 του συνόλου των δημοσίων επενδύσεων της Ελλάδος; Είναι εκμετάλλευση αυτό; Μέσα στο ποσό αυτό υπάρχουν 52 δισ. δρχ., δάνεια που πήρε το Δημόσιο και οι δημόσιοι οργανισμοί από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το "Νέο Κοινωνικό Μέσο", το ΕΡΑΚ κ.τ.λ. Πήραν ακόμα χρηματοδοτά δάνεια 10 δισ. οι Ελληνικές Τράπεζες, για ιδιωτικές επενδύσεις.

Το ισοζύγιο πληρωμών της χώρας, γεφυρώζεται τι ελλείμματα παρουσιάζει. Εάν δεν πήραμε το συντάλαγμα που μας δίνει η ΕΟΚ, τι θα γινόμασταν; Θα είχε τινχτεί στον πόλο η οικονομία μας και θα ημεδαίναμε καλύτερα στο διεθνές Νομισματικό Ταμείο, να ζητούμε δάνεια σαν την Βραζιλία και την Αργεντινή;

Με τους πόρους που πήραμε από την ΕΟΚ κρατάσαμε το εισόδημα των γεωργών σε ανεκτό επίπεδο. Και αν δεν ήταν οι πόροι της ΕΟΚ δεν μπορούσε ο ελληνικός προ-πολογισμός να κρατήσει τα βάρος των επιδοτήσεων για τις τιμές ασφαλείας των γεωργικών προϊόντων. Με τα λεφτά της ΕΟΚ πληρώνονται ο γεωργός και όταν λόγω αδυναμίας εξαγωγών στέλνει τα προϊόντα του στις χωματερές. Είναι καλύτερο που στέλνουμε προϊόντα στις χωματερές. Αλλά αν δεν ήταν η ΕΟΚ τι θα γινόταν; Θα πεινούσε ο γεωργός, θα εξαριζόταν τ'αυτά του, τα δέντρα του και θα εγκατάλειπε τα χωράφια του.

Με τα λεφτά της ΕΟΚ επιδοτήσαμε τα πορτοκάλια, τα μανταρίνια, τα φρούτα, τα λαχανικά για να πωλεσ στη Ρωσία, στις ανατολικές χώρες, στην Ασία και στην Αφρική. Εάν δεν υπήρχε η ΕΟΚ να πληρώνει 12 δρχ. το κιλό τα πορτοκάλια, που πωλεσ στη Ρωσία, θα υπήρχε εξαγωγή άστυ και ενός τόννου;

Με την ΕΟΚ, με τα λεφτά, που ανόρθω, έγινε η περιφερειακή ανάπτυξη σε πολλά καθυστερούμενα μέρη της χώρας. Δάμνη, λιμνία, αεροδρόμιο, νερό, αποχέτευση, βιομηχανίες επεξεργασίας γεωργικών προϊόντων, κ.τ.λ.

Αλλά βέβαια υπάρχει και το μεγάλο θέμα των εξαγωγών. Υπάρχει το μεγάλο ση-μείο: Της δημιουργίας ελλείμματος στις εξαγωγές μας σε γεωργικά προϊόντα με τη Δυτική Ευρώπη. Άλλοτε είχαμε περίσσειμα που μετά την ένταξη, αυτό έγινε έλλειμμα. Και μεγάλο έλλειμμα. Τον πρώτο, δεύτερο χρόνο που εισήγαγε σταθεροποιησες τον 3ο χρόνο. Αλλά οφείλεται στην ένταξη το έλλειμμα; Κατά το ένα τμήμα είναι πλάσματικό. Προϊόντα που εισήγαγε άλλοτε από την Γουαγουατεμάλα, από τις Ανατο-λικές χώρες π.χ. τα κρέατα, από την Ασία κ.τ.λ., τώρα τα παίρνουμε από την Ευ-ρώπη. Το έλλειμμα επομένως είναι πλάσματικό. Το ασήμινα πληρωμών δεν επιβαρύνε-ται, είναι απλώς μεταφορά πιστώσεων. Υπάρχει όμως κι ένας άλλος λόγος σοβαρός, που δεν κάνουμε εξαγωγές, όχι μόνο γεωργικών προϊόντων αλλά και βιομηχανικών. Και πρέπει να σας τον πω:

Το ΠΑΣΟΚ, όσον αντιπολιτευόταν εμιά, την επομένη των εκλογών της 18ης Ο-κτωβρίου του '81, έδειξε να κάνει μια υποχώρηση της δραχμής. Μια μεγάλη υποτί-μηση π.χ. 30%. Γιατί η δραχμή, που του άρεσε η Ν.Δ., ήταν σήμα. Αυτό έκανε και ο Γερνός στις Ισπανία. Αυτό έκανε ο Φρ. Μιττερνάν στα Γαλλία.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, στράφηκε σε άλλα, όπως π.χ. εισοδηματικός ποσοστό. Και φ-σησε τη δραχμή εκεί που την παρέλαβε. Αποτέλεσμα: Φοβήθηκε ο πληθωρισμός, έστ-σαν την ανταγωνιστικότητα τα προϊόντα μας με αποτέλεσμα να χάσω για την έλ-λειψη εξαγωγών και την καταστροφή του τουρισμού. Και στις Ροβίτες φίλοι μου και άλλος σε διεθνενόμοιο γενικό, έλασε το χτυπηκόρι στα τέλη του '82. Δεν οφείλο-

των στην ΕΔΚ, αλλά στην κοινή συναλλαγματική πολιτική. Επιτέλους συγκινηθήκαμε η Κυβέρνηση τον Ιανουάριο του '83. Αλλά έκανε μια μικρή υποτίμηση, μόνο 17,85, την οποία όμως αντάλλαξε με μια καλύτερη "γούφα": αντάλλαξε τη δραχμή με το Δολάριο και έτσι αυτή, αντί να υποτιμηθεί ανήκοντι τον ευρωπαϊκόν νομισμάτων (Άλλως, μάλλον, φούγκου κ.τ.λ.), υπερτιμήθηκε. Τον Ιούλιο του '83, φυσικά, υποχρεώθηκε ν'αποσυνδέσει τη δραχμή από το Δολάριο. Και τότε μόνο άρχισε να μειώνεται το άγχος για τον τραπεζικό και τις εξαγωγές.

Υπόκειτο επίσης ανεργία αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Είναι όμως ανόητο να λέμε ότι μας την έφερε η ΕΔΚ. Η ανεργία είναι το μεγάλο πρόβλημα της εποχής μας για όλα τα κράτη και τα καπιταλιστικά και τα σοσιαλιστικά. Στην Ελλάδα όμως οφείλεται σ'ένα μεγάλο ποσοστό, στο γεγονός ότι ακούσαμε κακή πολιτική. Αυτούς τους μικρομεσαίους με τις διάφορες επιβαρύνσεις, που τους φόρτωσε η Κυβέρνηση - φέροι, αυτίσιες εργατικές κ.τ.λ., τους υπερέβαλε να περιορίσουν το προσωπικό τους. Από 10 σε 5, από 30 σε 20. Όταν φορτώνεις ένα βιοτέχνη μ'όλα αυτά τα βάρη, που τον φορτώνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τι θέλεις να κάνει; Θα απολύσει τους εργαζόμενους και να δημιουργηθεί έτσι ανεργία. Να μη φορτώνουμε στην ΕΔΚ τα προβλήματα μας...

Μας έλεγα το ΕΚΕ και τολμά να το λέει ακόμα: Ότι αν μείνουμε στην ΕΔΚ, δεν θα μπορούσαμε να εξαντλούμε προϊόντα στην Ανατολική Ευρώπη, στη Σοβιετική Ένωση. Και άκουσαν πριν 2 μήνες από τον υπουργό Εμπορίου, ότι οι συναλλαγές μας με την Ρωσία αυξήθηκαν στο διάστημα 81-83, κατά 7,8 φορές!

Προσέζητε: Η ΕΔΚ, δημιουργήθηκε για δύο λόγους: Πρώτο - να κάνει μια μεγάλη Κοινή Αγορά, που να προδώσει, οι άνθρωποι και τα κεφάλαια να κινούνται ελεύθερα. Αλλά δημιουργήθηκε η ΕΔΚ και για ένα δεύτερο λόγο: Να πάρει τις περιφέρειες που είναι καθυστερημένες και να τις φέρει στο επίπεδο των αναπτυγμένων, όπως επίσης να ενισχύσει τα πιο δοκιμαζόμενα στοιχεία της εποχής μας. Για τον τελευταίο αυτό λόγο θεωρούσε την περίληψη "Κοινή Αγροτική Πολιτική" (ΚΑΠ) που απορροφά το 70% του προϋπολογισμού της. Ήτοι όμως εξασφαλίσαμε η επιβίωση της γεωργικής τάξης, που αντιμετώπιζε τον κίνδυνο της εξαφάνισης. Αλλά υπάρχουν και οι καθυστερημένες περιφέρειες.

Στην Ιταλία π.χ., οι περιφέρειες του Τορίνο, του Μιλάνου, της Βενετίας είναι προηγμένες, σαν εκείνες της Αγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Αμερικής, Ιαπωνίας. Αλλά στην Καλιφόρνια, ανήκοντες στη Σικελία, εκεί θα βρούμε το Γιαννάκι, την Ίστρια και την Απολακική της Ρόδου... Η ΕΔΚ έκανε για ν'αντιβεί το επίπεδο των προηγμένων αυτών. Και φερμένους είμασ, που σαν την Ελλάδα είναι καθυστερημένες, να τις αναβάλει συνολικά στο επίπεδο των πιο προηγμένων.

Εάν η ΕΔΚ έθελε να ομαλοποιήσει τις καθυστερημένες χώρες, γιατί κρανούσαν να μπει στην ΕΔΚ η Ισπανία και η Πορτογαλία; Γιατί; Γιατί μόνο το ΕΚΕ είναι εναντίον της ΕΔΚ; Κι όλα τ'άλλα Κ.Ε. της Ευρώπης είναι υπέρ;

Φερμένοντας την πολιτική της ανάπτυξης των καθυστερημένων περιοχών η ΕΔΚ σταματάει ένα πρόγραμμα πρόγραμμα ανάπτυξης για την Ελλάδα. Λέγεται "Ολοκληρωμένο Μεσογειακό Πρόγραμμα". Το πρόγραμμα αυτό, που θα είναι 5χρονο, θα διαρκέσει από το '86 έως το '90 και πρόκειται να δώσει στην Ελλάδα 222 δισ. δραχμές! Θέλουμε, δηλαδή για τη Σέρη, για τη Χάλη, την Τήλο, για τη Νότια Ρόδο και τις όμοιες περιοχές της λοιπής Ελλάδος 44 δισ. δραχμές το χρόνο, για να γίνουν δρόμοι, λιμάνια, αεροδρόμια, ύδρευση, αποχέτευση, βιομηχανικές εγκαταστάσεις - επεξεργασίας των προϊόντων του. 204 δισ. δραχμές, χωρίς ούτε μια πένταρα για τόκοι!

ΕΟΚ - ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ

Όταν μιλάμε, φυσικά για τον εαυτό μας, για τη τάξη μας, αντιλαμβάνομαστε τα πράγματα καλύτερα. Και έτσι για να δούμε τι εισέπραξε η Δωδεκάνησος από την ΕΟΚ, χωρίς να το έδατε, γιατί δεν φρόντισε να σας πληροφορήσει κανένας, ούτε η Κυβέρνηση που ήταν υποχρεωμένη να το κάνει.

Οι επιδοτήσεις για τη φτηνή και ζημιά παραγωγή της κωμωδίας της Δωδεκανήσου, το 1981, ανήλθαν σε 126 εκατ. δρα. Το 1982 185 εκατ. δραχμές και το 1983 σε 265 εκατ. δραχμές. Σύνολο 575 εκατ. δραχμές. Αυτό το ποσό δόθηκε την προηγμένη Ιετία δωρεάν. Εάν υπάρχουν αυτίσια ακόμα στη Ρόδο, εάν υπάρχουν ελίτες και

πορτογαλλικός, οφείλεται στις επιδοτήσεις αυτές της ΕΟΚ. Διότι, ακούστε: Στην ΚΑΙΡ, για να μη φρεσκάσει, δόθηκαν από τις παραπάνω πιστώσεις 57 εκατ. στα 1961, 91 στα '82 και 132 στα '83, με προοπτική να πάμε το '84 στα 250 εκατ..

Και τι έδωσε η ελληνική κυβέρνηση σαν επιδότηση στην ίδια περίοδο; Έδωσε συνολικά για επιδοτήσεις της γεωργίας 29,5 εκατ. το '81, το '82 47,3 εκατ., 67,3 εκατ. το 1983. Δηλαδή όταν η ΕΟΚ μας χάρισε 575 εκατ. η ελληνική κυβέρνηση, μη έχοντας παραπάνω, περιορίστηκε σε επιδοτήσεις 144 εκατ. Δεν την κατηγορώ, για να κατηγορώσω. Η κυβέρνηση, είτε του ΠΑΣΟΚ, είτε της Ν.Δ., είναι ελληνική κυβέρνηση και τη σέβεται. Και όταν πρόκειται σχετικά των χειροκροτών, όταν κάνει λάθη την επικρίνω.

ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ

Έχουμε ήδη διανύσει την πρώτη ζετία στην ΕΟΚ. Εάν δεν λάβουμε υπ' όψη μας την πείρα των τριών ετών, τότε είμαστε είμαι της τύχης μας. Η πείρα αυτή είναι πολύτιμη για το μέλλον. Το λάθος της βιαστικής ένταξης, χωρίς να προετοιμάσαμε τις δημόσιες υπηρεσίες, χωρίς να προετοιμάσουμε τη Βιομηχανία και τη γεωργία, φάνηκε ήδη καθαρά.

Δόσαμε πολύ σύντομη μεταβατική περίοδο για τον διαμορφωτικό σκοπιασμό της Βιομηχανίας μας. Γι' αυτό σήμερα κινδυνεύει από τις βιομηχανίες του εξωτερικού. Αλλά εκείνο που είναι σοβαρό είναι ότι δεν ετοιμάσαμε τις δημόσιες υπηρεσίες να εγκατασταθούν τις δυνατότητες που δίνει η Κοινή Αγορά. Εάν είχαμε έτοιμες δημόσιες υπηρεσίες κι αν είχαμε προγράμματα, τα λεφτά που πήραμε από την Κοινή Αγορά θα ήτο διαβάσει και τριπλασίασε. Εκείς εμάς, βιολί τζου μόνο εισπράξαμε από την ΕΟΚ.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, είναι μια συνεχής διαπραγματεύση. Πρέπει δηλ την ώρα να είσαι με το τσάμπακι στο χέρι. Σωστής με τους άλλους και αναλόγως με τα επιχειρήματα που φέρνεις, αναλόγως με τις ανάγκες που προβάλλεις, παίρνεις και τη βοήθεια της ΕΟΚ. Και είδατε ότι είναι ανάγκη να δώσεις στους άλλους. Η Ν.Δ. το είχε ζήσει αυτό. Αλλά ήθελε και το ΠΑΣΟΚ. Μήπως αυτό έμαθε τίποτα από την πείρα της Ν.Δ. άσπυ έσω ενός άτου; Όχι. Διότι, ακούστε: Υπέβαλε το "Μηνήμελο" διότι έπρεπε να το υποβάλει και ουσιά έκανε. Εάν επιβάλλω το όνομα Παρασιτώμεντος Αζίας το '84 θα διαλυθούν η Ελληνική Οικονομία, Εάν δεν προετοιμάσαμε να προετοιμάσουμε τη Βιομηχανία σε 4-5 χρόνια θα πηγαίναμε στην αποδιοργανωποίηση της Ελλάδας. Με το Μηνήμελο πέτυχα να αναβληθεί η εφαρμογή του Φ.Π.Α. στο '86 και ταυτόχρονα να επιβάλλω το "Ρυθμιστικό Όριο" που μελώνει το πρόγραμμα μέχρι το '89 για τη Βιομηχανία. Αλλά το ΠΑΣΟΚ, ενώ με το μηνήμελο κατά βοήθεια, και λέει ότι δεν μπορούμε να το θηδύουμε πέρα υπηρεσιών στις φοιτητικές ανάγκες που έχει η Ελλάδα, δεν έχει ακόμη καταφέρει το "Σετζ πρόγραμμα ανάπτυξης", το οποίο μας έλεγε ότι είχε έτοιμο πριν γίνει κυβέρνηση. Η αλληγορούσση εξωτερική και οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ, εθόλου, δεν επιτρέπει να εγκαταστασώμε όλος τις δυνατότητες που παρέχει η ΕΟΚ στην Ελλάδα. Κόνορας απολογισμός της Ζετίας έμ να σας πω κι αυτό που είναι σοβαρό και τρομακό για τη διεκδίκηση:

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Όπως σας είπα κι άλλοτε, και πρέπει να το πω και σήμερα, η Ν.Δ. είναι υπεύθυνη, ένοχη, διότι καταργήθηκε το ειδικό δασμολογικό καθεστώς της Δωδεκανήσου. Εάν η Δωδεκανήσος έγινε το σπουδαιότερο τουριστικό κέντρο της Ανατ. Μεσογείου, οφείλεται στο δασμολόγιο, το οποίο βόλασε εκεί μετά την απελευθέρωση, και το οποίο κράτησα με το δόντιό μας το 1960. Όταν κατά τη συζήτηση στη Βουλή για την επικύρωση της "Συμφωνίας Ένταξης", ρώτησα: "Γιατί δολοφονήσατε τη Δωδεκανήσο;" Μου απάντησαν: "Την εχώρα δολοφονήσατε το 1961 με τη Συμφωνία Συνδέσεως, που διαπραγματεύτηκε ο κ. Παροζόγλου". Για να δικαιολογηθεί δηλαδή η Ν.Δ. πρόβαλε την ένταση της παραγωγής.

Αλλά έκαναν και κάτι άλλο, που τώρα είναι συνυπόθετο και το ΠΑΣΟΚ. Όταν καταργήθηκε το δασμολόγιο, ξεκίνησε το ειδικό φορολογικό καθεστώς του δασμολογίου. Στη Δωδεκανήσο, όπως ξέρετε, δεν υπάρχει φόρος πολιτοκλήσεως. Δεν υπάρχει Φ.Κ.Ε. Να ε' ακούσουν μερικά ένοχοι, για να ακάτονται όταν πάνε στις εκλογές τι φη-

είζον. Με την υποχώρηση που ανέλαβε η Ν.Δ. να σπεκτείται το θ.Π.Α. σ'όλη την επικράτεια, η Δυδεκανήσος θα βρισκόταν σε χειρότερη κατάσταση απ'τη λοιπή Ελλάδα. Αυτή θα είχε και το μεγαλύτερο ναύλο και το 4% του φόρου για τις Κοινότητες και τους Δήμους. Η Ρόδος και η Δυδεκανήσος θα γίνονταν από τις σκουριότερες ε-παρχίες της Ελλάδος και θα παρέλυε ο τουρισμός. Κράτηση μόνος μου το νομοσχέδιο πρόφεραν οι υπουργοί της Ν.Δ. στη Βουλή, τον Ιούλιο του 1980, μέχρι τη λήξη της κοινοβουλευτικής περιόδου. Και τι είδα, μετά τη θριαμβευτική νίκη του ΠΑΣΟΚ; Το πρώτο νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στα "ταβλά" ήταν το νομοσχέδιο αυτό, με το οποίο θεσμοθετείται η κατάργηση του ειδικού δασολογίου της Δυδεκανήσου. Και ρώτησα τους υπεύθυνους: "Μα! Δεν λησάτε τα ντουλά μας;" Δεν ήξεραν να απαντήσουν. Δεν ήξεραν την υπόθεση. Και βρήκαμε -γιατί σ'όλο το τραγικό της ζωής υπάρχουν και κοιλιάδες ήλιους- ο αναστατάς, ο φίλοτος Βουλευτής της Ν.Δ. ο κ. Παυλίδης, που έδωσε να καταγγείλει το ΠΑΣΟΚ, ότι αυτό κατάργησε το δασολόγιο της Δυδεκανήσου.:: Οι κυβερνητικοί Βουλευτές δεν ήξεραν ν'απαντήσουν και απορροήθηκα να το κάνω εγώ, για να βάλω τα πράγματα στη θέση τους.

Αλλά αυτό δεν τα λέγω για ν'αναφερθώ σε λάθη ή κατορθώματα του παρελθόντος. Αν η Κυβέρνηση δεν αποφασίζει από τώρα ότι κατά την εφαρμογή του φόρου προσηυθμένως αξίας η Δυδεκανήσος θα επιβαρυνθεί με ελαστώδες ποσοστό, το μέλλον της διαγράφεται σκοτεινό. Αν υποθέσουμε ότι για ένα προϊόν ο ΦΠΑ είναι 8%, στη Δυδεκανήσο το ποσοστό αυτό πρόχει να είναι 6% για να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα της περιοχής με την υπόλοιπη Ελλάδα. Και από το 6% που θα παίρνει το κράτος, το 2% να περιόριστε, κυρίως στους Δήμους και τις Κοινότητες Δυδεκανήσου για να μην έχουν την τάση των Οργανισμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη λοιπή χώρα.

Αυτό είναι το θέματα για τα οποία πρέπει ν'απολογηθούν ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. με ειλικρίνεια και γενναιοδωρία. Να μην προσπαθούν με υφαλοκρηίδες ή ασφιστικές ν'αποπύουν τις ευθύνες τους.

Αλλά πριν τελειώσω τον απολογισμό της τριετίας στην ΕΟΚ, πρέπει να προσθέσω ότι μας πρόφερε και άλλες υπηρεσίες. Θ'αναφερθώ ειδικότερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Με τα ήμελιμα της Κας Φουκάνη το 1981, αναγνωρίστηκαν τα κυριακά μας όπλα που αμφισβητεί η Τουρκία, αναγνωρίστηκαν η υφαλοκρηίδα, μέρος της οποίας διεκδικεί η Τουρκία και με διάφορα άλλα ήμελιματα καταδικάστηκε η Τουρκία, όχι μόνο για τα βασανιστήρια, αλλά και για την παρά το διεθνές δίκαιο, εισβολή και παραμονή της στην Κύπρο, της οποίας κρατεί το 40%, αποβάλλοντας στην κατάλληλη ευκαιρία για να κατακτήσει και το υπόλοιπο τμήμα της Μεγαλονήσου.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚ

Η ΕΟΚ, περνάει σήμερα μια σοβαρή κρίση. Με τους πόρους που διαθέτει δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τους στόχους της για μια ενιαία αγορά, για την εφαρμογή αποτελεσματικής κοινής αγροτικής περιφερειακής και κοινωνικής πολιτικής. Η ΕΟΚ δεν μπορεί ακόμα να υιοθετήσει ένα κοινό νομισματικό σύστημα. Από τα ισχύον ευρωπαϊκά νομισματικά συστήματα απομυθώζουν η Μ. Βρετανία και η Ελλάδα. Παρά ταύτα η Μ. Βρετανία βιάζεται ότι η εισφορά της στην ΕΟΚ είναι υποχρεωτική και ζητεί να την μειώσει ακόμα περισσότερο. Για να επιβιώσει όμως η ΕΟΚ και να προεδώσει χρειάζεται να μην παραμείνει στους παλιούς στόχους. Πρέπει να υιοθετήσει όχι μόνο ένα νέο "κοινή αγροτική πολιτική" που θα ενισχύ λιγότερο τα "γοργιλά" προϊόντα του βοσκού και θα ενισχύει περισσότερο εκείνα του νέτου, αλλά να υιοθετήσει και νέες πολιτικές που θ'απορούν την έρευνα, την ενέργεια, την πληροφορική, τη βιοτεχνολογία, τη μικροηλεκτρονική.

Η Βιουλτανία της ΕΟΚ, κλονίζεται σήμερα από τα θεμέλια και πρέπει να καθυψεί το ταχύτατα η τεχνολογική της καθυστάθωση, εν σχέσει με τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία κ.τ.λ. Το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας που μοστιάζει όλες τις χώρες της δύσης και της Ανατολής δεν μπορεί ν'αντιμετωπιστεί στην Ευρώπη στο εθνικό και μόνο επίπεδο. Χρειάζεται συλλογική δράση απ'όλο το μέλη κράτη της ΕΟΚ. Αν περιοριστούμε στην εθνική διάσταση κινδυνεύουμε να πάθουμε ό,τι έγινε μετά τον Πρώ-

το παγκόσμιο πόλεμο, να δοθεί δηλαδή το πασιπλό να κλέψει και πάλι απειλητικό την απάθεια κοροή του. Η ανενγρία πράγματι ήταν μια από τις βασικές αιτίες που ώφεραν το πασιπλό στην Ελλάδα και το χιτλερισμό στη Γερμανία μετά τον Πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Έτσι όσοι μιλάει εναντίον της ΕΟΚ, όσοι θέλουν να μεταβληθεί σε μια άσχημη διακρατική σχέση, δεν έχουν τι κινδύνους μπορούν να δημιουργήσουν για την Ευρώπη και την Ελλάδα.

Για να ανταποκριθεί η ΕΟΚ στους νέους στόχους και τις νέες απαιτήσεις της επαφής μας χρειάζεται φυσικά νέους πόρους, αλλά και αναπόσπαστη των θεσμών της. Πρέπει αυτοί να εκσυγχρονιστούν ριζικά. Ήδη υπάρχει το "Σχέδιο Σπινέλλι", που υιοθετήσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το οποίο δίνει νέες υπερθνητικές προοπτικές στα όργανα της Κοινότητας. Μέσα στα πλαίσια αυτά γίνεται πολύς λόγος για μια κοινοβούγιο "Μαριόνα", για μια νέα δηλαδή συνθήκη, που θα δώσει άλλες διαστάσεις στην Κοινότητα. Τον ώρα όμως μεταπραλιέζονται δύο εντελώς ανεξίτητες σχέσεις, σύμφωνα με τη μια, που φαίνεται να υιοθετείται και ο κ. Παπανδρέου, η νέα ΕΟΚ πρέπει να χάσει κάθε υπερθνητικό, και να αποκτήσει καθαρά διακρατική χαρακτηρισμό. Αυτό σημαίνει βέβαια στην ουσία, διάλυση της ΕΟΚ. Η άλλη σχολή υποστηρίζει τη μεγαλύτερη εξέλιξη προς την Ομοσπονδία, με τελική κατάληξη την πλήρη οικονομική πολιτική και αμυντική ενσωμάτωση.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 17ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1984

Αυτά είναι τα βασικά προβλήματα που θ' αποτελέσουν τις κυβερνήσεις και τους λαούς των 10 χωρών στο άμεσο μέλλον. Και αυτά θα είναι τα κύρια θέματα συζητήσεων των αντιπροσώπων των 10 λαών που θα εκλεγούν τον Ιούνιο για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Είναι σημαντικό επιβεβαιώνω να πένε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο άνθρωποι που γνωρίζουν τα προβλήματα της Ευρώπης, όπως επίσης και τα μεγάλα εθνικά προβλήματα των λαών τους. Δεν πρέπει να εκλεγούν για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα πρωτοπαλλήκαρα των κομμάτων, που δεν διαθέτουν τα προσόντα αυτά, γιατί θα ζημιώσουν τις σχέσεις τους.

Τι γίνεται όμως, απαντώ μου φίλοι, στην Ελλάδα την ώρα αυτή; Είναι εδώ το καλύτερο. Τα δύο μεγάλα κόμματα δεν θέλουν να μόνει ο λαός τι διακυβέσσεται στις εκλογές του Ιουνίου για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Θέλουν ο προεκλογικός αγώνας να γίνει "επ' όλης της όλης", για να κάνουν απογραφή των δυνατοτήτων τους και να μην αφήσουν τον λαό να κρίνει για τα προβλήματα, που συνεπάγονται η ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ευρώπη. Επιθυμούν να ενταχθεί η τετραπλή πόλεμος, που δημιουργήθηκε με τις εκλογές του 1981, για να φέρσουμε προφανώς κάποιο σ' ένα νέο εθνικό διακομμό, που υπό τις σημαντικές θεμελιές συνθήκες θα είναι καλύτερος για το λαό.

Γνωρίζουμε όλοι μας τι σημαίνει εθνικές διακομμές. Στο 1915-20 χωριστήκαμε σε βενιζελικούς και βασιλικούς, με αποτέλεσμα τη Μικρασιατική καταστροφή. Κατά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και την πρώτη μεταπολεμική περίοδο χωριστήκαμε σε δύο στρατόπεδα - τον ΕΑΜ και τον "εθνικοκομμουνισμό" - με αποτέλεσμα να καταστραφεί η ελίτη του έθνους της Αθήνας. Και στις δύο όμως προηγούμενες περιπτώσεις υπήρξε κάποιας λόγος για τη διαίρεση. Σήμερα ποιος λόγος υπάρχει για να κόνουμε ξανά το λαό μας; Για να ανοίξουμε τις πόρτες στην Τουρκία; Ας περιοριστώ σ' αυτό μόνο τον κίνδυνο. Θέτω από το κώλυμα προς τους κ.κ. Παπανδρέου και Αβέρωφ. Και αν δεν αποκτήσουν θα είναι υπόλοιποι ανέπιον της ιστορίας.

Γι' αυτό λέω σ' όλους τους Έλληνες: Αν δεν θέλετε την πόλεμο, αν δεν θέλετε να γίνετε θέματα του ανέπρου κομματικού φανατισμού, δεν θα πέντε στη Ν.Δ., ούτε στο ΠΑΣΟΚ; Θα έδρασε στην ΕΑΜΚ, το κόμμα του Κέντρου, το κόμμα του μέτρου, που δεν θεωρεί τους Έλληνες που ανήκουν στα άλλα κόμματα ότι δεν είναι Έλληνες. Τους θεωρεί, είτε ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ, είτε στη Ν.Δ. εξέισου Έλληνες με τους οπαδούς του, μόνο που τους πήρε το πασιπλό και δεν έχουν τι κόνουν!

Και να μη σας πων όμως όγινε στις εκλογές του 1981, ότι "η ΕΟΚ διαλύθηκε", είτε ότι "ο Ζίγνης είναι μόνος του"! Ο Ζίγνης έχει ανεργότατος σαν τον Νίκο Καρπαλάση, που επί 14 χρόνια υπηρετήσε επιτυχώς την Ελλάδα σαν πρεσβευτής στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Έχει ο Ζίγνης και άλλους εξέισου ικανούς ανεργότατες, που δεν είναι ανάγκη αυτή τη στιγμή να παρουσιάσει. Με τέτοια θέματα δεν πρέπει να σας ξεγελάσουν και δεύτερη φορά.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΩΛΩΣΗ - ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

Ήρθα στην ιδιαίτερη πατρίδα μου να περάσω τις ημέρες του Πάσχα κοντά στους δικούς μου, κοντά σας. Ήρθα για να γιορτάσω μαζί σας την Ανάσταση του Κυρίου. Το Πάσχα, όπως έχετε, είναι η γιορτή της αγάπης. Είναι ταυτόχρονα και το σύμβολο της αναστάσεως του έθνους.

Ήρθα εδώ την περίοδο αυτή να κηρύξω, με την ευκαιρία των πρόσφατων εκλογών του Ευρωπαϊκοϋσουλίου, τη συμφιλίωση των Ελλήνων και ότι να στείρω τη διχόνοια. Ήρθα εδώ να σας καλέσω για μια καινούργια ανάσταση της Ελλάδας, που μαζί με τα άλλα συγγενικά έθνη θα αποτελέσουν σύντομα τις Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης.

Πριν τελειώσω, θα αναφερθώ στη Ρώδη και τη Δωδεκάνησο, την ιδιαίτερή μου πατρίδα. Εκεί της ΕΒΗΚ, αν μας τιμήσει ο Ελληνικός λαός με την έμφα του, θα πάμε στο Ευρωπαϊκοϋσούλιο με βασικό σύνθημα να καταστήσουμε πραγματικότητα το όραμα των Ενωμένων Πολιτειών της Ευρώπης.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟ

Ενώ όμως και ο Κοινοβούλιος των Δωδεκανήσιων, θα σας ποιος ποιο είναι το πρόγραμμά μας για τη Δωδεκάνησο: 1) Θα πολυμησίουμε για να καταρτισθεί από την ΕΟΚ ένα "ολοκληρωμένο Μεσογειακό πρόγραμμα" για το νησιό του Αιγαίου, στο οποίο η Δωδεκάνησος θα έχει τη θέση που της αξίζει. Έτσι το νησιό του βορρά και του νότου στο Αιγαίο θα έχουν δρόμους, λιμένα, αεροδρόμια, θ' αποκτούν εγκαταστάσεις (θεωρίες και αποθήκες), όπως επίσης και εγκαταστάσεις επικοινωνίας των γεωργικών προϊόντων, 2) Θα ζητήσουμε από την ΕΟΚ να εκπληρώσει η Ευρώπη την ιερή υποχρέωση προς τον πατέρα της πατρικής των Ισπερδία, με την ίδρυση στην Κωνσταντινούπολη Κέντρου της σύγχρονης Πατρικής", 3) Θα ζητήσουμε από την ΕΟΚ στην ιερή ήρω της Πάριου, να ιδρυθεί το Ευρωπαϊκό Κέντρο της Ορθοδοξίας, γιατί στο νησι αυτό γράφτηκε η Αποστόλου, το ιερό κείμενο δόξης της Χριστιανοσύνης, 4) για την πόλη της Ρόδου, την πόλη των Ισπερών, θα ζητήσουμε να ιδρυθεί στο "Καστέλλο" - το Κέντρο Ευρωπαϊκό και Αναβίωση πολιτισμού" με τη συνεργασία της "Ουνίβερσ" - των δυο πολιτισμών θαλασσά που αντιστάθηκαν στις αγκυρές της Μουσουλμάν και έχουν κοινό σημείο επαφής το νησιό μας. Θα ζητήσουμε επίσης από την ΕΟΚ και τους άλλους Ευρωπαϊκούς Οργανισμούς να ενδιαφερθούν για την αναστήλωση και τη συντήρηση των Ισπερικών Φρουριών σε όλα τα νησιά μας.

ΠΡΟΤΥΠΟΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Αγαπητοί μου φίλοι, πρέπει να σας το εξουσιοδοτήσω. Μία από τις μεγαλύτερες χαρές της ζωής μου ήταν, όταν ενώ ο Δωδεκάνησος - ο άλλος Ιταλός νησιός, που δεν του επιτρέπεται να γυρίσει στη Ρώδη - σαν Υπουργός της Ελληνικής κυβέρνησης του μακαρίτη Πλαστήρα, πήγα στην Ιταλία, όχι μόνο για να διαπραγματευτώ τις επανορθώσεις που είχε προδιορίσει η Συνθήκη της Ειρήνης, αλλά και να ζητήσω αποζημιώσεις για τους Έλληνες πολίτες, τα θέματα των Ιταλικών φασιστών στα Δωδεκάνησα. Είχα την ευτυχία να διαπραγματευτώ τα θέματα με τον τότε Πρωθυπουργό της Ιταλίας, το μεγάλο ντε Γκασπəri και τον μετέπειτα επίσης Πρωθυπουργό Πέλλο. Συμφωνήσαμε πολύ γρήγορα στα ποσά των αποζημιώσεων, που ήταν εκπληκτικά ανώτερα από εκείνα που προσέφεραν πριν μεταβή στη Ρώδη. Με τα λεφτά αυτά έγιναν τα περισσότερο καταστήματα των Ροδιών, που ήταν Έλληνες πολίτες κατά την καταγωγή. Οι διαπραγματευτές εκείνες μου έδωσαν το αίσθημα πραγματικής εθνικής ικανοποίησης-αντιποδοτισμού για την κατάκτηση των νησιών μας από την Ιταλία, που τελείωσε με τον πόλεμο.

Σήμερα δεν είναι η ώρα των θλιβερών αναμνήσεων του παρελθόντος. Σήμερα καλούμαστε - όχι σαν εκδικητές για τα ιστορικά μας παθήματα, ούτε με ηνεία κατακτητότητας, που δημιουργήθηκε απ'αυτά - αλλά σαν ομότιμοι εταίροι να δώσουμε τα χέρια με τους Γάλλους, τους Άγγλους, τους Γερμανούς, τους Ιταλούς και τους άλλους λαούς της ΕΟΚ, για να δημιουργήσουμε μια Ευρώπη, η οποία όχι μόνο θα μας σώσει από τον κίνδυνο του πυρηνικού ελέθρου, όχι μόνο θα βάλει τα θεμέλια της οικονομικής ευημερίας των λαών μας, αλλά θα δημιουργήσει και τη νέα κοινωνία που θα είναι η σύνθεση της ελευθερίας του ατόμου και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σ'αυτή την ιστορική κλήρωση σας καλώ, αγαπητοί μου συμπατριώτες, να βαδίσετε εμπιστοίως κάτω από τη σημαία της ΕΒΗΚ και να γίνουμε πρωτοπόροι από όλους τους άλλους Έλληνες.

Ζεις ευχαριστώ θερμά

